

свенливата любов се осмели
и разбере, че всичко в любовта,
в най-чистата любов е само скромност!
Дойди, о нощ! Дойди, дойди, Ромео,
ти ден в нощта, защото ще почиваш
в крилата на нощта по-бял от сняг
върху ~~гроба~~^{гърба} на гарван. Нощ любима,
о черновежда нощ, дойди, дойди
и донеси Ромео!.. А когато
издъхне някой ден, вземи го ти
и разпръсни на мънички звезди -
лицето на небето ще разцъфне,
и всички ще се влюбят тъй в нощта,
че ще забравят веселото слънце.
Двореца на една любов аз купих,
но още мой не е; и аз, макар
да съм продадена, все още той
не ме владее: тоя ден за мене
омразно дълъг е като нощта
пред празник за дете, което има
подарък нова дрешка, а не може,
все още да я ~~носи~~^{сложи}. - Иде с вести
при мене дойката. Езикът, който
Ромео спомене, говори сякаш
с небесно красноречие.

/Влиза ДОЙКАТА с една стълба от въжета.

Накви